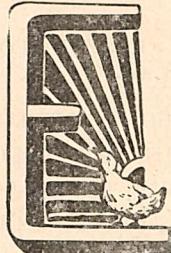

бръмъ, бръмъ! — литна да събира медецъ по миризливите цвѣтове.

Петият лжъ падна право въ очите на Ваню, който още се излежаваше на постелята. Събуди се той, бързо се облече и отърча въ градината.

Прѣв. К. П. Домуслиевъ.

Вълчият храненикъ.

Дно врѣме нѣкой си индиецъ-ловецъ си направилъ жилище всрѣдъ една голъма гора, далечъ отъ селцата на своето племе. Той ималъ добро сърце. Много се измѣчвалъ като виждалъ хитростите и жестокостите на другите човѣци, даже и на своите роднини и другари, ето защо той ги напусналъ, взелъ жена си и тритѣ си дѣца и забѣгналъ въ гѣстия лѣсъ. Тукъ край една бистра рѣчица си построили колиба, въ която заживѣли тихъ и честитъ животъ. Никой ги не закачалъ и тѣ никого не за-